

ಪ್ರೀತಿಯ ಬಳ್ಳಿ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹಬ್ಬಲಿ

ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸ್ಥಿತಿವಂತನಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಆತ ಬಡವರ ವರ್ಗದ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ದೂರವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವತಃ ಬಡತನವನ್ನು ಹಾದುಬಂದಿದ್ದರೂ, ಆ ವಲಯದ ಜನರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಅವರ ಬದುಕಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ.

ಬಡಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಆಟ ಆಡುವುದು ಬೇಡ, ಆ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಪಾನಿಪೂರಿ ತಿನ್ನುವುದು ಬೇಡ, ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದಾಗಲೂ ಬಡ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಂತರವಿರಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಗೆರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿರುವ ಕಾರಣ, ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ. ಮಾನವೀಯತೆಯೊಂದೇ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊರೊನಾ ಎಂಬ ಜಾಗತಿಕ ಸೋಂಕು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ.

ಕೊರೊನಾ ಸೋಂಕಿನ ಮೂರನೇ ಅಲೆಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓಡಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಆತಂಕವನ್ನು ತಜ್ಞರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆರೋಗ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಸೋಂಕಿತರಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಿ, ಅವರನ್ನು ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಗಮನಹರಿಸಿದೆ. ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ವಿಧಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳು, ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವುದು ಕೂಡ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆರು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ 4.43 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ರೋಗನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸೋಂಕು ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಮುನ್ನ ಅಂದರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನಿಗೆ

ಮಕ್ಕಳ ಕಾಳಜಿಯೆಂದರೆ
'ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು' ಎನ್ನುವ
ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗಿಲ್ಲ. ಅಸಹಾಯಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿ ತೋರುವ
ಮನಸ್ಸಿತಿ ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕು.
ಈ ಔದಾರ್ಯ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ
ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆಯೂ ಪರಿಣಾಮ
ಬೀರುತ್ತದೆ.

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಸಾಕಷ್ಟು ದುಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆಯ ಅವಕಾಶಗಳೇ ಕೈತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯ ವಲಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಸೇರ್ಪಡೆ ಆಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ಇವೆ. ಅಂಗನವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿ ಹೊಂದಿರುವ 34.74 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈಗ ಅಂಗನವಾಡಿಗೆ ತೆರಳುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಯುಕ್ತ ಆಹಾರ ತಲುಪುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 10 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ 65,857 ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಬಾರಿ ಕೊರೊನಾ ಸೋಂಕು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರದ ಸಂಖ್ಯೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಇರಬಹುದು.

ಮಕ್ಕಳು ಯಾರದ್ದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರು. ಈಗಿನ ಯುವಜನತೆಯು ಮುಪ್ಪನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾದವರು ಈಗಿರುವ

ಮಕ್ಕಳೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ನೀರು, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಹೌದು.

ನಮ್ಮದೇ ಆತ್ಮೀಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈಡಾದ ಕುಟುಂಬದ ಮಕ್ಕಳು, ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಬಾಳುವ ಮಾಡುವ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಅಂತಹ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ಇಂದಿನ ತುರ್ತು. ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಎಂಬ ಬಂಧನದಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಇರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಖರೀದಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಪರಿಚಯದ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ಖಂಡಿತಾ ಕಾಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯದೆ, ನೆರವಿನ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ನೆರವು ನೀಡಲು ಮುಂದಾಗುವವರು ಧನಿಕರೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದೇನಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಹಂಚಿ ಉಣ್ಣುವ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯೂ ತಂಪಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುವ ಮನಸ್ಸಿತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಷ್ಟೋ ಬಡಕುಟುಂಬಗಳು ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತೋರಗೊಡದೇ ಇರಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯೂ ಇರಬೇಕು. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದಿರ ಈ ಯೋಚನೆ, ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿತ್ತಿಯ ಮೇಲೂ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಏನಿಲ್ಲವೆಂದರೂ, ನಮ್ಮದೇ ಊರಿನ ಅಂಗನವಾಡಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ, ಬಡ ಮಕ್ಕಳ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದು ಸಹಾಯ ನೀಡಬಹುದು. ಅಥವಾ ಸಹಾಯ ನೀಡಬಲ್ಲವರೊಂದಿಗೆ ಈ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in